

Jerzy Okoński

Tarnów, st. 9, AZP 104-66/9

Informator Archeologiczny : badania 25, 78

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

piecowiskowe, z późnego okresu wpływów rzymskich; ślady osadnictwa od epoki brązu po czasy nowożytnie.

Badania miały charakter ratowniczo-weryfikacyjny i były kontynuacją badań powierzchniowych przeprowadzonych w związku z budową na tym terenie zbiornika wodnego „Wióry”.

Stanowisko nr 2 położone jest na północno-wschodnim stoku wysoczyzny wcinającej się w doliny dwóch rzek — Świśliny i Pokrzywianki. W trakcie prac terenowych wytyczono i wyeksplorowano 5 wykopów o łącznej powierzchni 116 m². Pozyskano 253 przedmioty zabytkowe, w tym: 149 ułamków naczyń glinianych, przeszлік gliniany, 6 półwyrobów i wyrobów krzemiennych, 35 fragm. ścianek szybowych pieców dymarskich, 17 destruktywów kości zwierzęcych, przedmiot metalowy i 44 inne — głównie bryłki polepy i żużla. Odsłonięto relikty 10 ziemnych pieców dymarskich typu kotlinkowego, tworzących 2 zgrupowania po 5 pieców. Zachowały się jedynie ich partie przydenne w postaci pomarańczowej otoczki przepalonego lessu i ułamków węgla drzewnego, bez wypełniska żużlowego. Układ przestrzenny pieców nie wykazywał śladów uporządkowania. Pozyskany w ich obrębie materiał ceramiczny pozwala stwierdzić, że czas użytkowania piecowisk mieścił się w przedziale chronologicznym obejmującym koniec wieku III oraz wiek IV. Ponadto odkryto 2 jamy, z których jedną zidentyfikowano jako jamę odpadkową, użytkowaną w okresie późnolateńskiego-wczesnorzymskiego, drugą natomiast jako jamę-szyb, wykopaną w celu poszukiwania rudy żelaznej do produkcji dymarskiej. Zawartość wypełniska jamy wskazuje, iż istniała ona współcześnie z osadą produkcyjną. Znalezione w niej m.in. kilka prawie kompletnych walcowatych klocków żużla.

Na powierzchni stanowiska i w warstwach próchnicznych wykopów wystąpiły ślady (36 fragm. ceramiki i krzemieni) osadnictwa, trwającego — zapewne z przerwami — od epoki brązu po czasy nowożytnie.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Wojewódzkim Ośrodku Archeologiczno-Konserwatorskim w Kielcach.

Przewiduje się kontynuowanie badań.

Tarnów, st. 9
AZP 104-66/9

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska w Tarnowie

Badania ratownicze prowadził mgr Jerzy Okoński. Finansowane przez Dyрекcję Okręgową Dróg Publicznych w Krakowie. Osada kultury łużyckiej, przeworskiej i z wczesnego średniowiecza.

Stanowisko zostało odkryte w 1981 r. podczas badań powierzchniowych AZP. Zlokalizowane jest na cyplu w dolinie Białej Dunajcowej, na krawędzi Pogórza Ciężkowickiego. Budowa południowej obwodnicy Tarnowa spowodowała objęcie stanowiska ochroną konserwatorską. Badania planigraficzne podjęte w 1988 r. wykazały, iż występują tu materiały kultury łużyckiej, przeworskiej i z wczesnego średniowiecza.

W roku 1991 przeprowadzono badania ratownicze obejmujące najbardziej zagrożony wschodni rejon stanowiska. Odkryto 6 obiektów archeologicznych. Były to wyłącznie niewielkie, owalne lub nieregularne w rzucie jamy, z których większość pozbawiona była materiału. W jednym z obiektów znaleziono ceramikę kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.